

שבעת המינים או פירות שנשתבחה בהן ארץ ישראל
הם שבעה מיני גידולים המוזכרים בפסוק בספר דברים
המתאר את הפוריות החקלאית של ארץ ישראל:
"כי ה' אלוהיך מביאך אל ארץ טובה, ארץ נחלי מים,
עיינות ותהומות יוצאים בבקעה ובהר,
ארץ חיטה ושעורה וגפן ותאנה ורימון,
ארץ זית שמן ודבש".
הדבש המוזכר בפסוק משמעו תמר,
שממנו מפיקים דבש תמרים.

גיליון מס. 2306 * כ"ו באייר תשע"ב * 18 במאי 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

לווילי, החלמה מהירה. וחזרה מהירה לשיגרה.
אתה פשוט חסר לנו כאן בצוות דברי הכפר!

ימי הולדת

24.5	מיכל יודאיקן	20.5	טוני משיח (נכדה סינה) שירית דבולט
25.5	שלו ניימרק (נכד) עפר קוסובר (נכד ג'קסון)	21.5	אלק קולינס עודד ליפא (נכד אפשטיין) גולן רוזנקרנץ מיכאלה טנא
26.5	יוסי כ"ץ גלית זיו אפרת אלמן אייל כ"ץ לאה ממרן (נכדה – נמנוב)	22.5	תומר ויטהם
		23.5	חנה מסר ארוזין קנטור גפן פרלסון (נכדה) סלע אגמון (נכד מרקוסון) בר אגמון (נכד מרקוסון)

מזל-טוב!

ימי נישואין

22.5	בת-חן ואור דוארי
23.5	פנינה ומופטי ליפשיץ יעלי ודרור זיו
24.5	דנית וכפיר בן-צבי
25.5	טליה ורמי מרקוביץ
26.5	סילביה ויוסי ליפא שרי ועפר רביב

Thank You

תודה לצילה ולנעמי שסיכנו לנו את גליונות דברי השבוע.
הגליונות הודפסו במזכירות הטכנית. לשירותכם. (זכו לחופשה
מאריזת הגליונות והסיכוך צוות המפגש. לא להרבה זמן. תודה לכן.)

שאריות אחרונות לגיצי מדורות ל"ג בעומר

זפירורים

בעקבות האירוע שפקד אותנו לפני שבועיים, בילינו את השבוע האחרון
במפגשים עם אנשי מפתח מהאזור, שאמורים לתת לנו תשובות והסברים למצב
שאנו חיים בו. ביום רביעי בערב נפגשנו עם מפקד משטרת ר"פ, שפרט לפנינו
מה עושה המשטרה ואיך היא מנסה לטפל באירועים האחרונים. וביום חמישי
נאספנו שוב לפגישה עם ולנסי ראש המועצה וצוות אנשי מקצוע שמלווה אותנו.
אנחנו, בעיקר השמענו להם את תחושותינו, והם ניסו להרגיע ולספר לנו מהם
האמצעים שיש בידיהם לשנות את המצב ולהחזיר לנו את תחושת הביטחון
בביתנו. ימים יגידו מה בדיוק יצא מהפגישות האלה. רעיון "הנשימה העמוקה"
"ואורך רוח" זה דבר שאנחנו מתרגלים כבר שנים והריאות שלנו לדעתי הגיעו
לקצה היכולת שלהן, גם הסבלנות. נראה לי שיש לנסות לשנות את המצב
בדרכים אחרות אך עדיין לא מצאנו את הדרך.

במקביל לפגישות האלה, התקבצנו גם סביב מדורות ל"ג בעומר שהודלקו
ברחבי הישוב וצינו את החג. לא פסחנו על מסורת זלילת תפוחי אדמה
מפויחים בתוספת חמאה ומלח, מרשמלו שרוף, ושתיית קפה שחור ומתוק
להחריד. את השמחה הזאת, ליוו מופע אור-קולי מדהים של ברקים ורעמים
מכיוון רמת הגולן, וכמה טיפות גשם רק הוסיפו להילולה. מזג האוויר הזכיר לנו
שוב שאנחנו עדיין לא בקיץ ושיש מקום עדין לעונת האביב.

אחרי היעדרות של חודש לטובת כפר קטן/גדול באוגנדה, חזרה אלינו השבוע
שרה דבולט. משיחה קצרה איתה הבנתי שהיא התארכה אצל קהילה של
יהודים שהתגירו לפני כ-100 שנים ומאז הם מנהלים חיי קהילה יהודים,
שומרים את השבת, חוגגים את חגי ישראל, מעלים לתורה וחוגגים בר מצווה.
בקיצור שרה עברה חוויה יהודית קצת שונה ממה שאנחנו מכירים, בזמן שהיא
שהתה שם היא ניצלה את הזמן ללמד אותם קצת עברית וסיפרה להם על
הארץ.

הרבה איחולים וברכות יש לנו לתושבי השכונה השבוע. בראשונה נאחל ברכות לרותי גדליזון והמשפחה שעברו סוף סוף לביתם החדש ועכשיו משקיפים עלינו מההרחה, מביתם הגדול והיפה. מאחלים לכם שתזכו להרבה אושר והתחלות חדשות ושיהיה לכם רק טוב בבית החדש.

והברכה השנייה נשלחת לד"ר יוסי חלמיש, שהתחתן השבוע לבחירת ליבו טליה. נאחל להם חיים של אושר בריאות מזל טוב והמון שמחה בדרכם החדשה והמשוטפת.

מבצע הכנת הברכה בעיצומו. אמנם יש דשא, אבל יש עוד הרבה עבודה והזמן קצר, אז עכשיו עובדים במרץ רב על ניקוי הברכה עצמה, וארגון הסביבה. והכל בכדי שיעמדו במטרה לפתוח את העונה בשבועות.

נערי בר המצווה והוריהם שיצאו בסוף השבוע שעבר למסע BIG, חזרו עם חוויות והרבה סיפורים. לא ברור לי למי המסע הזה יותר משמעותי, לנערים או להורים, אבל דבר אחד ברור שהרבה מאמצים מושקעים בטיול הזה (שמאורגן על ידי המועצה) וההצלחה שלו חוזרת על עצמה פעם אחר פעם. אז אם אתם רוצים לשמוע עוד על מסע הנפלא הזה, תפנו לעידית ומיכל גלוק, לליהיא ואבי רוזנקרנץ, מורן וגילי קולינס, מיכאלה וגבי טנא, אלי וריטה ראובינוב, ששחו בנחל הקיבוצים (למרות המים הקרים), עלו וירדו בנחל גוב, ירדו בחבלים את נחל תמר, שחו וצפו בים המלח, ישנו למרגלות המצדה וטיפסו למעלה לפני הזריחה. ובין לבין הכינו אוכל לכל הקבוצה, ישנו מעט התחברו אחד לשני והפכו לקבוצה, וכל זה בשלושה ימים, חוויה אדירה.

מי שלא חווה "יומולדת" במפגש, לא ראה שמחה מעולם. ביום שישי האחרון, לפי מסורת עתיקת יומין משלנו, חגגנו ימי הולדת לגמלאים ולילידי חודשי אפריל ומאי, בהנחיית של סמי אוחיון. ברכנו, שרנו, הרמנו כוסית וזללנו עוגות. ואחרי כל זה הגיע הקטע התרבותי! איזה סיפורים אישיים שמענו מגמלאים טריים בני 60 ועד זקני הכפר בני 90. מרגע התעברות ממש, דרך לידה פתאומית, סיפורי קונדס של ילדים ונערים, "צדק חברתי" של כיתת עשור, רכילות של משפחה מכובדת בכפר ועוד ועוד סיפורים. לקינוח זכינו לשמוע את קולו הערב של זמר האופרה המקומי שלנו, מקס מדר. בסוף תרגלנו תרגילי הפגת מתח בהדרכת מומחית בין לאומית במקצוע. היה כייף חזרנו הביתה מרוממי רוח ומאושרים ומצפים לחגיגות "יומולדת" של החודשים הבאים.

יש אומרים שהחינוך מתחיל מהגיל הצעיר אני אישית חושבת שאפשר גם אחרת ושאסור לוותר על נושא החינוך, אף פעם. אבל כדאי להתחיל מהגיל הצעיר. בכל אופן מה שרציתי לספר זה על מפגש של ילדי הגנים מטובא וכפר הנשיא שהתקיים בתחילת השבוע. הילדים משני הגנים צעדו לחורשה הקטנה

בכניסה לטובא, שם הם שתלו צמחים חדשים לאורך הגדר ועברו בתחנות הפעלה, שהיו מפוזרות בסביבת החורשה. האירוע עבר בהצלחה ואולי זאת הדרך לגישור, מפגשים קטנים ומתוקים כאלה לכל הגילים. תודה למארגנים ולכל מי שתרם להצלחת המפגש. "מי אמר שאי שאפשר להפוך לימון ללימונדה?"

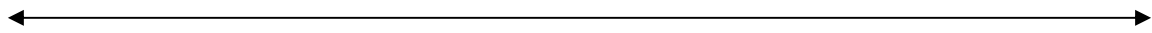
לסיום כמו תמיד אני רוצה לנצל את ההזדמנות לאחל בריאות שלמה לכל אלה שלא בקו הבריאות, ולאלה שמבלים את ימיהם בבתי חולים או במיטותיהם וזקוקים למילה טובה וברכה. חיזקו ואימצו והרבה בריאות. זהו להפעם, נצלו את סוף השבוע לבלות עם המשפחה וליהנות לחברת חברים טובים, שימו בצד את הדברים שעושים לכם רע, ולא לשכוח לחייך לצחוק להנות מאוכל טוב וספר מרתק.

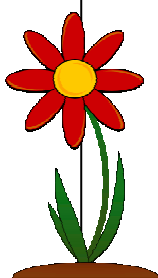
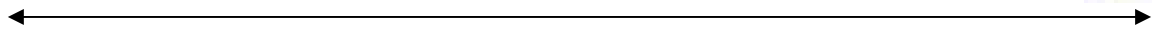
שבת של אושר בריאות חיים ושלום

בברכה ארי והשטיינרים

ה
ג
ש
מ
ה
!
!

היכנון לחג השבועות - לילה לבן
מוצ"ש 26.5.12 מהשעה 19:00
במשק הילדים
פעילות, טקס, אוכל, לימוד, ועוד. פרטים
בשבוע הבא, שלכם, ו. חגים

נזכור		
הנרי בן-יהודה	4.6.08	א בסיון תשס"ח
אסתר רוז	14.5.83	ב בסיון תשמ"ג
פרידה ריש	1.6.57	ב בסיון תשי"ז
יפה ווייס	29.5.06	ד בסיון תשס"ו
אריה דביר	12.6.67	ה בסיון תשכ"ז

שאלתה לברוך

האם ולמה ירד הנושא שיוך דירות מסדר היום שלנו?

אביבה /tp, צביה, נועה ואבלין

שיוך דירות

בהתאם להמלצת צוות אשר עסק בבניית תהליך הסכמות לקראת ההחלטה על שיוך דירות, התקיימו מפגשים ודיונים עם חברים בהם השתתפו למעלה מ-100 חברים.

המפגשים סוכמו ע"י אנשי חברת הייעוץ, אבני דרך, אשר מלווה את התהליך. הסיכומים הובאו לדיון לצוות מורחב של חברים (כ-30) אשר התכנס ל-2 מפגשים.

בתום המפגשים גובשו 3 הצעות ליצירת קרן איזון אשר צריכות להיות מתורגמות למספרים קונקרטיים.

ביום חמישי השבוע תתקיים פגישה נוספת של צוות בניית ההסכמות במטרה ליצור הסכמה לגבי ההצעה המעודפת אשר תובא לדיון באסיפה.

מ/ק

טיפת אכזבה

בשבוע שעבר נוכחתי בשתי פגישות, שבעיניי הכי חשובות, והכי שיש על סדר היום. האחת של משטרת ראש פינה והשניה מטעם מועצה איזורית גליל עליון. כל זאת, עקב האירוע של שני שובל שכולם מכירים כאירוע קשה ביותר. כאשר הגעתי לפגישות ראיתי שהאחוז הכי גבוה של נוכחים הוא של הותיקים (בלי לפגוע באף אחד), זה לא מה שציפיתי לראות. לשמוע על מה היה כאן, או על יחסי השכנות שלנו עם הכפר השכן, כל השנים, (גדלתי כאן מ-1967). לא את זה באתי לשמוע. ציפיתי לנוכחות של לפחות הורה אחד מכל משפחה שילדיהם לא ישנים בלילה בגלל שיש חרדות, וכו'.

אני מתרגשת כל יום, על עצם העובדה, שבכפר הנשיא יש הרבה משפחות צעירות עם ילדים, איפה הייתם? איפה נהיה אם לא נגן על הבית שלנו. לכולם יש סדר יום עמוס אבל בעיני. זה הדבר הכי חשוב.

אבלין

שוב כמה מילים על העגל.....

קודם-כול אני חייב להתייחס להערות של קרול על טענתי, שנאמר לאנשי הצוות של בית יונתן שהמקום ייסגר. ביססתי את טענתי על שני דברים, דהיינו: המכתב שקיבלנו מהצוות ועל שיחה עם אחות ומטפלת בבית יונתן עצמו. איכשהו המסר שהן קבלו היה שכבר הוחלט לסגור את הבית הסיעודי שלנו.

הנה עוד כמה הערות נוספות:

- נמאס לי לשמוע כל הזמן ש בבית יונתן שוכנת בממוצע, אוכלוסיה של שלושה חברי כפר הנשיא וכאחד-עשר חולים מבחוץ, כאילו שזהו מצב קבוע. בית סיעודי הוא, באופן טבעי, מקום בו האוכלוסייה משתנה לעיתים. לכן יתכן שבעתיד יהיו, גם עשרה חברים (מה שיגרום להפסד עוד יותר גדול מהיום) או ההפך. איש מאיתנו אינו יכול לנבא מה יהיה בעתיד.
- אם הדרישות של משרד הבריאות הן כל כך קפדניות כפי שאומרים לנו- יש להילחם נגדם לא כקיבוץ יחיד, אלא בעזרת גוף, כגון המועצה האזורית או אפילו התנועה הקיבוצית. אנחנו כבר מכירים הדרישות המוגזמות של אנשי משרד הבריאות, אבל אנשי המשרד רק בני-אדם כמונו ולא מין אלים, שיושבים על הר האולימפוס ומשתעשעים מבלבולם של בני האדם.

נדמה לי שהפיתרון לבעיה, הוא ההמלצה של דודיק מלפני שבועיים. ז"א להקים ועדה שתפקידה למצוא פתרון אשר יהיה מקובל על כולנו להמשך פעילותו של בית יונתן. ועדה כזו חייבת לכלול נציגים של אגף הרווחה, צוותי בית יונתן והמרפאה ובנוסף גם כמה חברי משק שיבחרו בקלפי. היו לנו מספיק ועדות ad hoc שמחליטות ללא התייחסות לחברי כפר הנשיא – זה פשוט לא דמוקרטי.

שבת שלום,
אלן איסטון

נ.ב. - להקים בית סיעודי במתחם חדר האוכל - רעיון טיפשי או גאוני?
Think outside the box!

בית הקברות וכלבים!

בזמן האחרון, רבו המקרים שחברים מטיילים דרך בית הקברות עם כלביהם כאשר הם לא קשורים. הכלבים מתרוצצים בין הקברים וגורמים נזק ולכלוך. אין מקום לכלב בבית הקברות שלנו.

אם אתה בכל זאת מתעקש לטייל באזור נא לדאוג שהכלב יהיה קשור.

מקווה לשיתוף הפעולה

לן ו..

אפריקה

ארבעים יום ביבשת השחורה (בגוונים שונים), ואצל היהודים!
*תפילות בערב שבת, ביום שבת, בהבדלה, ולפעמים בימי שני וחמישי- בנוסח קונסרבטיבי-אמריקאי / לוגנדה (השפה הרשמית של אוגנדה). גם בנות עולות לתורה, ובת הרב אפילו קוראת מהתורה. אני התכבדתי בכמה עליות, בנוסף לקריאת התפילות למדינת ישראל (וגם לקורבנות השואה ביום השואה).

*סדר פסח ראשון לכ-300 אנשים וילדים, וסדר שני לכ-100 איש. חוץ ממני היו עוד אורחים מישראל ומארה"ב. נוכחתי בשחיטה הכשרה, של הפרה שסיפקה לנו את הבשר לסעודה- כל אחד קיבל חתיכה או שתיים, בנוסף לאורז. הבישול על פחמים בחוץ. שכחו את ה"געפילטע פיש". אני הבאתי יין ומצות, וכך גם אורחים נוספים.

הספקתי ללמד את הילדים את השיר "היום אתם יוצאים בחודש האביב", והם ידעו את "עבדים היינו" ו"אחד מי יודע". מאד אהבו את "ומשה היכה על צור".

*אחרי פסח התחלתי ללמד בצורה מסודרת- עברית מדוברת, קריאה מהסידור ומהתורה. התלמידים היו צעירים, רובם לומדים או למדו במכללות, חלק לומדים בבית המדרש עם הרב- כדי להיות מנהיגי קהילה בכפרים שלהם. היה גם בחור מגאנה המשתלם שם. הוא נמצא שם כבר כמה שנים ואמור לחזור לארצו בחורף. יש שם גם שני אחים מקניה הלומדים בבית הספר אחד מהם לומד להיות מנהיג רוחני. תענוג לשמוע אותם קוראים את התפילות- במבטא אמריקאי!

לימדתי גם את אשת הרב ואחותו, הרוצות לקיים טקס בת מצווה בסתיו. הילדים שלהן עשו בגיל הנכון, והן עכשיו בעקבותיהם. תלמיד נוסף היה מנהל בית הספר היסודי היהודי "הדסה". הוא יודע לקרוא ולהתפלל, אבל רצה להתקדם בעברית מודרנית. הוא גם מכין את תלמידיו הרוצים בכך לקריאה בתורה לקראת בר המצווה שלהם. חלק לא יכולים מפני שהטקס כרוך באספקת ארוחת צהריים לכל באי בית הכנסת. הייתי נוכח בטקס של שני נערים, שקראו מאד יפה, ואף נשאו נאום (באנגלית). לי היה קשה לאכול בלי מזלג, אבל למקומיים זה היה רגיל.

*רוב האנשים מדברים אנגלית, הודות לאימפריאליזם האנגלי ולמיסיונרים שהביאו את השפה ואת הדת הנוצרית. ראש השבט של "ABAYUDAYA" – SEMEI KAKUNGULU- הגיע ליהדות דרך התנ"ך. כשהוא הסתכסך עם האנגלים הוא נטש את הנצרות (1919) והחל לקיים את מצוות התורה לפי הבנתו. הוא השליט את הדת החדשה על כל הכפרים תחת חסותו. לאט לאט

הם נחשפו לביקורים של יהודים שונים- סוחרים הודיים, ועוד, ולמדו מצוות/מנהגים יהודיים נוספים למה שידעו מהתורה בלבד.

היום יש להם קשר עם קהילות וארגונים יהודיים אמריקאיים, שגם תורמים להם בבניית בתי כנסת, מרפאה/בית חולים, מלגות לסטודנטים, הבאת קו חשמל ומים זורמים לכפר הראשי של הקהילה, ועוד. הרב ומשפחתו שהו כחמש שנים בארה"ב וישראל עד לקבלת ההסמכה – בתמיכה מלאה של תורמים אמריקאיים. אני תרמתי את חלקי לקהילה על ידי תשלום על החדר והאוכל למשך חודש ימים.

מדי כמה זמן מגיעים אליהם רבנים מארה"ב, וביחד עם הרב שלהם (המשמש כ"אב בית הדין") הם מגיירים את האנשים הראויים לכך- לפי מידת הידע שהם רכשו. כל הזמן מצטרפים אנשים חדשים שגילו את היהדות. רוב האוכלוסיה של אוגנדה נוצרי או מוסלמי, והיהודים הם קהילה "מיוחדת". היחסים בין הדתות הם טובים, ובבתי הספר היהודיים (יסודי ותיכון) לומדים גם ילדים מחוץ לקהילה.

*החיים קשים- לרוב האנשים באיזור הכפרי אין מים זורמים, והם סוחרים ג'ריקנים מלאים מהבארות- לרחצה, בישול, כביסה. הכי ריחמתי עליהם בענין הכביסה- גיגיות עם סבון, וגיגיות לשטיפה, תלייה על חבלים, על השיחים או על הדשא. את הרכבים –בעיקר קטנועים- הם שוטפים בנחלים. לכן ה"מקווה", ששם טובלים בטקסי הגיור, לא כל כך טהור. כמובן גם אין חשמל לרוב.

*תחבורה – אין כבישים לכפרים – הכל בדרכי עפר משובשות. אפילו בתוך העיר הקרובה לא מתקנים את הכבישים ויש מהמורות עמוקות, במיוחד אחרי גשם. אמצעי התחבורה הציבוריים הם "בודה-בודה" (קטנוע) ומכוניות שרות שבהן דוחסים כ-20 אנשים. כדי להגיע מהר כדאי לנסוע בטקסי "special", שהוא הקטנוע, היכול לתמרן בין המכוניות בפקקים, וגם בדרכים הקשות. הנהיגה בכלל מאד פראית – לא נותנים זכות קדימה, מתעלמים מהולכי רגל.

*ובכן- טוב שבקונגרס הציוני החליטו "לא אוגנדה". מצד שני, אם היינו מגיעים לשם בהמונינו, אולי הכל היה נראה אחרת- באוגנדה, וביבשת כולה.

אשמח לענות על שאלות, והקהילה גם תודה לכם אם תספרו עליהם. לצעירים המטיילים באפריקה- וזה היום מתחיל להיות פופולרי- בקרו שם: מזרח אוגנדה, קרוב לעיר MBALE, כפר בשם NABUGOYE. שם הרב גרשום סוזומה.

י ר י ד !!!

ר ה י ט י מ מ ש ו פ צ י מ

למרפסת, לצעירים, לתושבים.

במחירים מצחיקים

(יש אט פינת ח'נס)

מתחת לחדר האוכל.

בערב ה - 24 למאי בין 18:00 ל 20:00

בבוקר ה - 25 למאי בין 10:00 ל 12:00

טומי עמית

פרלמנט הגליל - מפגש מס' 11

מוצ"ש 19/5/12 בשעה 1930 - חוזרים ליקב מייסטר בגבעת אורן.

נשיר "ראיתי עיר עוטפת אור" משירי ירושלים לכבוד יום ירושלים החל למחרת, בניהולו המוזיקלי של אריה ברכה, בליווי נגני הפרלמנט ונהנה מהכיבוד. עזריה אלון - מקיבוץ בית השיטה - יספר לנו מסיפורי א".
חברים/ות המעוניינים לשיר סולו מתבקשים לבחור שיר ולהודיע לאריה לטל 052-2414368. מי שבאמתחתו סיפור מיוחד מהחיים (כ - 5 דקות) ומעוניין לשתף בו את החברים, יפנה לאורי.
העלות: 35 ₪ למשתתף.

לפרטים נוספים: אורי גנני

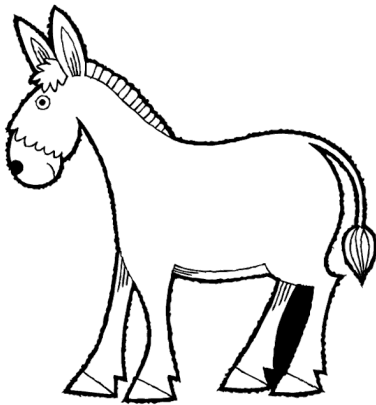
שֵׁי כָּת הַנוֹעַר

שירת הנוער, שיר עתידנו

שיר התחדשות, בנין ועליה

חזרה לשגרה

כשמצב העינינים בכי רע
 העיניים נשואות לחזרה לשגרה
 לא שהכול היה נפלא בעבר
 אבל הקשה והנורא של היום -
 הוא רק הפרומו הנורא של המחר!
 בקשה אישית
 תפילה חרישית
 לסוף שבוע רגוע
 נטול אימה וזעזוע
 ממעשי בריונות
 ממקרה אונס וזנות
 ממחסור בסבלנות – וסובלנות
 מגילויי אלימות
 (ואם אפשר) גם משחיתות...
 של נושאים במשרה
 של בעלי מעמד ושררה.
 פסק זמן מכול אותם חמומי המוח
 שמנצלים משטרה חסרת אופי וכוח!
 הפוגה - ולו גם זמנית
 מעוד מקרה של סכין חודרנית
 ו/או נהג שיכור הגורם לתאונה קטלנית.
 האם לא מגיעים לנו יום-יומיים מנוחה
 בלי רצח אכזרי "על כבוד המשפחה" ...
 הגיע הזמן להניף דגל שחור
 לעמוד בפרץ, להציב תמרור עצור!
 כי אחרת גם השם כבר לא יעזור...
 ואולי, כדאי
 אם זה לא לבקש יותר מידי...
 לזעוק, להתחנן, שמספיק ודי!

 מה תהיינה הכותרות בשבת הבאה?
 אפילו חמור שוטה לא יסתכן בנבואה...

Sub Kuch Milega – everything possible

SLEEPER S7 - פרק ראשון

הבנת הנקרא – שתי התחלות ותשובה אחת שחשוב לדעת

1. "האמת היא" בהודית = Actually
2. פתיחה לא מחייבת = May be possible

כבר אחרי חצות בין חמישי לשישי, בין דלהי לוורנסי, בין מזרח למערב. ישנתי כשעתיים במסדרון של הקרון על מיטה שבמשך היום שני חלקיה הופכים למושב. מכאן שבליילה החלקים מתחברים למיטה, רק שכל אחד בגובה משלו (אוי פרטים, פרטים, פרטים).

לא מצליח להירדם כשחידת הסיפור ההודי לא פתורה. למה אני מרגיש צורך לפתור אותה? אולי מכיוון שהמקום שבו גדלתי, עוצבתי והתרגלתי לכל יש תשובות לוגיות. כל שאלה שעולה וצפה כבועה בים הסקרנות, נרדפת לעולמים עד התנפצות בתשובה. אז הנה סיפור בתוך סיפור.

שקד פוסעת לפני במעלה המדרגות כי במסע הזה אני זכיתי ליהנות כטרמפיסט בשורה השנייה. שלט בהינדית מלא באותיות מרקדות ומחוברות שרק המספרים "1 – 16" מרמזים שאנחנו בדרך לרציף 12. במרומי הגרם אנו פונים ימינה לגשר שמחבר בין הרציפים ואז נפרש עולם הרכבות ההודי. אלפי דמויות שחומות עטופות בצבעים בלתי אפשריים, הנדחקות ללא סדר הגיוני בשני כיווני הגשר ובכל פתח לרציפים מתחת הן חותכות את נחיל האדם כדי להימלט אל עולם החיצון. מעל, קבוצת קופים מביטים בנו ומחכים לטרף קל.

בקצב שלו פוסע אדם כשתיבה ירוקה ונוצצת על ראשו. ביד הפנויה שאיננה מייצבת את התיבה, סל צהוב עמוס בשקיות עם פירות ועוגיות. בנו הקטן מחובר לצידו השני של הסל והמסע שלהם שנכתב מראש לוקח אותם בשלווה לצידו הרחוק של הגשר.

אנו פונים שמאלה מתחת לשלט כחול ועליו המספר המוכר, המרגיע והמבטיח "12". לרגע שקט ונדמה שיצאנו מהסרט של הגשר. לאט ללא דחיפות (או דחיפות, מהשורש לדחוף) אנו יורדים את המדרגות המאווררות, בירידה עוד משפחה עם שני ילדיהם, מגמה חדשה של מעמד הביניים וכולם לבושים בקפידה. מאחורינו המולה רגעית ויחסית של שישה צעירים במכנסי ג'ינס, טי-שירט, נעליים מחודדות ומחשבים ניידים שחולפים אותנו בקלילות ואופטימיות. ברגע שחוצים את המדרגות לרציף, אנו נבלעים לתוך מהומה חדשה, כאילו עלה המסך. רוכלים עטים עליך בכל הצבעים והריחות, ומוכנים עבור קומץ רופיות להעביר אליך את הצרות שלהם. דואט הרכבת בעיצומו. קונים בוחנים ורוכלים מפארים, קונים שואלים ורוכלים מספרים, קונים מצטנעים ורוכלים לוחצים. המחיר? עדיין לא חצה שפתיים ומסביב נוסעים עמוסי חבילות קשורות

נעים קדימה בחיפוש אחר קרון כחול שייקח אותם במסע השאלות הלא פתורות "מה השיטה? איך זה עובד? למה זה לא ברור והגיוני?"

המילה לזרום עולה לי בראש. אם זורמים אז המסע נמשך וכנראה בקצב שלו. אין הסבר ברור במושגים מערביים. אבל זה עובד. מיליוני הודים מגיעים כל יום למחוז חפצם, אז כנראה שהשיטה עובדת. אולי בכלל צריך לשאול שוב מה זה מחוז חפצם ומה זה בכלל להגיע....

בכניסה לקרון 7S תלויה רשימה מודפסת עם שמות של נוסעים באנגלית והינדית (הלו, זה הודו או גרמניה?). שקד רוכנת וסורקת את הרשימה. הפלא ופלא, שמותנו לא מופיעים למרות שהכרטיס כיוון אותנו לקרון הנכון. ואז מתברר שזאת רשימת הנוסעים בהמתנה שממתינים לגלות מי לא הגיע וכמה מיטות פנויות יאפשרו לעוד כמה נפשות להתקדם במסע. אנו עולים לקרון ופונים שמאלה. מימין שירותים (חוויה בהמשך) ומשמאל כיור ומראה לטקס ההתעוררות של הבוקר. כבר בכניסה לקרון ריחות התחנה מציפים את חלל האוויר. צחנה, הפרשות אדם, עשן, ריקבון ופיח רכבות מזכיר לך שאי אפשר להימלט ממיליארד הודים מבעד לתריס וסורג. שקד שכבר צברה שעות רבות ברכבת התת-יבשת מובילה אותנו בבטחה אל זוג הדרגשים הכחולים שיהפכו לנו לבית במסע לוורנסי.

על הדרגש התחתון (72) השמור לנו במערכת הכרטוס של Indian Railways סבא צעיר עטוף בחליפה הודית בצבע זעפרון בישיבה מזרחית, ובין ברכיו נכד מעריץ בז'קט ג'ינס ונעלי ספורט מבריקים. הסבא מחובר לטלפון נייד, שמחובר למטען, שמחובר לשקע בקיר הקרון, שמחובר לרכבת, שמחוברת למסילה, שמחוברת להודו. שקד בתנועות ברורות (כנראה שפת הרכבת) מחברת את הכרטיס שבידה לספסלים הכחולים שלנו. הנכד מביט בסבא המחובר, והוא לא נלחץ או מתנצל, רק מחייך ומתפנה לדרגשים ממול שם עטופות בשלל צבעים ונוצצים הסבתא, שלושת בנותיהן, שני חתנים ועוד כמה נכדים.

מחשבה – נדנוד הראש

מקור א' – תשתית הכבישים והדרכים העייפות יוצרת חווית תנועה על גבי חמורים סוסים, אופניים, ריקשות, אופנועים, טקסי, אוטובוסים, ועד הרכבות. ניצול כל שרירי הצוואר לנענוע הראש מונע זעזוע מוח.

מקור ב' – אומנות השירה, ריקוד, סיפורים והצגות מבוססות על סלסולים, צבעים ותנועות בתלת מימד. השפעת התרבות חדרה גם לשיח הרחוב ביום יום.

תרגומי הנדנוד

- אני חושב שהבנתי מה אמרת

הפינה הויזואלית

החיים
(שלנו)
באלסקה

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 18.05.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #20

Shavuot - White Night

Sat. 26.05.12 from 19:00 in the childrens farm

Study group, ceremony, activities and food

Village News: Because of the seriousness of the incident with Shani Shuval, this past week we had two meetings with two important people: the administrator of the Regional Council (Aaron Valensi) and the Chief of the Rosh Pina police station (Superintendent Ron Levi). They both tried to lower tension and suggest ways for us to deal with the problem and the problem of internal security.

This didn't stop us from lighting bonfires to celebrate Lag B'Omer and discussing the problem. There were plenty of burnt roast potatoes, not to mention sweet, black coffee. There was also the natural phenomenon of dry lightning and booming thunder over the Golan Heights to accompany the fires. There were a few drops of rain, just to remind us that summer has not officially started yet.

After a months sojourn in a small village in Uganda, Sara Davolt has returned to the fold. She spent the time (from Passover) with a group of Jewish Ugandans (who converted to Judaism about 100 years ago) and held Seder with them. They keep the Jewish laws and male children are circumcised and have a Bar Mitzvah. She used her time with them to teach them a bit of Hebrew and about the State of Israel.

Congratulations to Ruti Gedalizon who has finally moved into her new house in the adjoining neighborhood. We wish her great happiness in the new (larger) house.

Congratulations to Dr. Yossi Halmish who is getting married this week to his intended: Talia. Mazal Tov to them and their families.

The work is going ahead to get the pool ready for the season. Water has been emptied and the pool is being cleaned. Yes, the lawn is in place, as is the new fence and we should open on time for Shavuot.

The Bar-Mitzvah class went on the BIG field trip organized by the Regional Council and came back with loads of stories. We don't know who had more fun: the children or their parents? Want to hear more? Get a hold of Idit and Michelle Gluck, Lehi and Avi Rosenkrantz, Moran and Gili Collins, Michaela and Gabi Tenna, or Eli and Rita Reubanov. They swam in the (cold) water of Nahal Hakibbutzim, climbed up Nahal Gov and then went down Nahal Tamar. They swam in (or watched) the Dead Sea and slept at the foot of Masada and climbed up the snake path at dawn. This was an important experience as it bonded them as a group; a unit of their own and a wonderful shared experience.

If you haven't been to a birthday party in the Mifgash, then you don't know what a great experience it can be. They just held the party organized by Sami Ochayon for the April/May celebrants: songs, stories, cakes, loads of fun for everyone from 60 - 90+++ . This time our resident opera star, Max Mader, managed an aria and then we all did tension releasing exercises held with a master of the art. Can't wait to see what next month brings....

They say that education starts with the very young (apropo the Jesuits who said "Give me a child until the age of seven and I will show you the man"). Education actually goes on all our lives and I want to tell you about the meeting between a kindergarten children from Tuba and the kindergarten children here. The children from both kindergardens marched to the small grove planted by the Tuba junction where they proceeded to plant around the fence and then went from station to station of the activities that were planned for them. Maybe that's the way to start - with small, sweet ventures. Thanks to all those who has a hand in the organization. Just one way of making lemonade from lemons.

Special wishes for the health of Willi Pincus who was hospitalized this week and sorely missed for the printing of Divrei Hakfar.

Don't forget to smile and keep doing good deeds - it's the only way to make the world a better place. Good health to everyone who is under the weather and have a great Shabbos.

Ari and the Steiners

Commemorations:

04.06.08	Henry Ben-Yehuda	בניסן תשס"ח	א'
14.05.83	Esther Rose	בניסן תשמ"ג	ב'
01.06.57	Frieda Rich	בניסן תשי"ז	ב'
29.05.06	Yaffa Weiss	בניסן תשס"ו	ד'
12.06.67	Aryeh Dvir	בניסן תשכ"ז	ה'

Birthdays:

20.05	Toni Messiah (Cina granddaughter) Shirit Davolt	21.05	Alec Collins Oded Lippa (Epstein grandson) Golan Rosenkrantz Michaela Tenna
22.05	Tomer Whitham	23.05	Annie Maser Irwin Kantor Gefen Pearlson Sela & Bar Agmon (Marcuson grandsons)
24.05	Michelle Yodaiken	25.05	Shalev Nymark (grandson) Ofer Kosover (Jackson grandson)
26.05	Yossi Katz Galit (Ellman) Ziv Efrat Ellman Ayal Katz Leah Mimran (Nemenov g/daughter)		

Anniversaries:

22.05	Bat-Chen & Or Doari
23.05	Penina & Mufti Lifschitz Yael (Frank) & Dror Ziv
24.05	Danit & Kfir Ben-Zvi
25.05	Talia & Rami Markovitz
26.05	Sylvia & Yossi Lippa Sari (Bilgory) & Ofer Raviv

New Books in English			
No	Title	Author	Subject
1441	Apochypha & Pseudepigrapha (I)	RH Charles (edt)	Judaism
1442	Apochypha & Pseudepigrapha (II)	"	"
1444	The Other Family	Joanna Trollope	Novel
1445	Pennsylvania	Moon Handbooks	Travel
1446	Virginia	Moon Handbooks	Travel
1448	Shadow of Forgotten Ancestors	Carl Sagan	Modern Science
1450	Ship of the Damned	James F David	Suspense
1451	Cry No More	Linda Howard	Mystery
1452	Lord of Raven's Peak	Catherine Coulter	Novel
1454	Murders of Richard III, The	Elizabeth Peters	Mystery
1455	Four Spirits	Sena J Naslund	Novel
1456	Magician's Assistant, The	Ann Patchett	Novel
1458	Walking After Midnight	Karen Rpbards	Novel
1459	Midnight Hour, The	Karen Robards	Novel
1460	Amethyst Dreams	Phyllis Whitney	Novel
1461	Captive Queen	Alison Weir	Hist. Novel
1463	Out of My Mind	Richard Bach	Novel
1464	Heritage of Western Civilization	Beatty & Johnson	History
1467	The Prince of Mist	Carlos Ruiz Zafon	Novel
1468	The Suspect	John Lescroart	Mystery
1469	Show No Fear	Perri O'Shaughnessy	Mystery
1470	Blind Man's Bluff	Sontag & Drew	US submarine
1471	The Battle Royale	Koushun Takami	SF futuristic
1472	The Brain that Changes Itself	Norman Doidge	Brain function
1473	The California Roll	John Vorhaus	Novel
1474	Left Neglected	Lisa Genova	Novel
1475	The Secret Servant	Daniel Silva	Suspense
23030	Drawing Conclusions	Donna Leon	Mystery
23033	The Language God Talks	Herman Wouk	Philosophy
23032	Racing Towards Armageddon	Michael Baigent	Religion
23031	Stoner	Jophn Williams	Novel
23034	Foreskin's Lament	Shalom Auslander	
23035	Far to Go	Alison Pick	Novel - Shoah

NOTICES

There are a growing number of people who walk through the graveyard with their dogs unleashed. Dogs (being dogs) like to run around and root around the graves and do whatever they have to do. This is wanton, destructive behavior, which is very disrespectful of our dead.

Please, if you decide to go through the graveyard with your pet:

KEEP YOUR DOG LEASHED!

Thanks for your consideration.

Len Weintraub

OLD FURNITURE FAIR (ALTE ZACHEN)

Suitable for Verandas, Youngsters or Residents

Under the Dining Hall

Thursday 24.05.12 from 18:00 - 20:00

Friday 25.05.12 from 10:00 - 12:00

Tommy Amit

AFRICA

Forty days (and nights) on the dark continent with various shades of brown and with Jews, no less!

Fisrt Seder Pesach with 300 people and the 2nd Seder with 100 people. Besides myself their were a few other visitors from Israel and the USA. I was present at the kosher slaughter of cow that was prepared for the Seder - each one of us receiving a piece or two of meat and a bit of rice. The meal was prepared outdoors, over coals, so forget about the giffilte fish! I brought wine and matzo with me and so did the other visitors. Prayers were held on Friday evening and Saturday and then came Havdala. Sometimes prayes were held on Mondays and Thursdays as well according to the Conservative-American standard in the Luganda language (which is their spoken language). Both boys and girls are called up to the Torah and I saw the Rabbi's daughter read from the Torah. I myself was called to the Torah a number of times and said the prayer for the State of Israel and for the survivors of the Holocaust.

I managed to teach the children the song: "Today we go out in the month of Spring" from the Hagaddah. They already knew the words and melody to "We were Slaves" and "Who knows One". They also enjoyed singing "Moshe Smote the Rock".

After Passover I began teaching in earnest. I taught spoken Hebrew and Hebrew reading from the Sidurim and the Torah. Most of the students were young and studied in local colleges but some studied with the Rabbi to be leaders in their own communities. There was even a man from Ghana who has been studying for a number of years and is due to return to his home this coming winter. There were even two brothers from Kenya studying to be spiritual leaders. It was startling to hear them speak the prayers with an American accent.

I also taught the wife and sister of the Rabbi who wanted to be Bat Mitzvah'd in the fall. Their own children did it at the proper age and now they want to do it too. Another of the students was the principal of the Jewish grade school "Hadassah". He already knew how to read the prayers and pray but wanted to advance his ability to hold a conversation in modern Hebrew.

He himself teaches children who wish to read from the Torah before their Bar or Bat Mitzvah ceremony. Some of them don't do the ceremony because it means supplying a luncheon for whoever comes to the Synagogue. I attended a ceremony for two boys who read very well and afterwards gave their speeches (in English). I found it hard eating without a fork, but the locals didn't.

Most of the locals speak English thanks to Colonialism and the Christian missionaries who tried to convert the Africans. Semei Kakungulu, the Chief of the Abayudaya, came to Judaism while reading the Old Testament. He had trouble with the missionaries and left Christianity in 1919 and began following the laws of the bible as he understood them. He passed the religion on to all the other villages that he governed and slowly word of a Black Jewish tribe leaked out and people began to visit. Jewish peddlers who came to the villages taught them to pray and explained the laws to them - exigent to the Bible itself.

Today they have a good relationship to the Jewish community in the USA. The Americans donate funds to help them build synagogues, provide student scholarships, bring water lines and electricity to their villages, and more. Their Rabbi, and his family, spent five years in the USA and Israel until he completed his certification - while being totally supported by the American Jewish Community. The room and board that I paid them for my month there was my contribution to their community.

From time to time they receive visits from American Rabbis and together with their own Rabbi (who also sits as the head of the Religious Court) they perform conversions for those who have proved themselves ready. They have a steady flow of people who have discovered Judaism through the Old Testament and come to them for conversion. Most of the general population of Uganda are either Christian or Muslim and the Jewish community is considered "special". The relations between the religions is good and children from other religions study in the Jewish schools (grade and high schools) as well.

Lifestyle - The life there is hard - most of the rural villages don't have running water and they have to drag jerricans of water home from the well to supply their needs: cooking, washing and laundry. I had great sympathy for their laundry trials: a tub of soapy water for washing, another of clear water for rinsing and then everything hung to dry on a line, a bush or a patch of lawn. Most of the vehicles are motorbikes, that they wash in local streams. That's one reason that their Mikva, that they use for conversion ceremonies, is not exactly 'pure' and, of course, there is no electricity.

Travel - there are no actual roads to the villages - just dirt tracks that are in somewhat deplorable condition. Even the closest city doesn't have actual paved road but hardened surfaces that can have deep potholes, especially after rain. The most popular form of transport is the "buda-buda" (motorbike) or a sort of communal taxi which has been known to push 20 people into the passenger seats! In order to get directly to the village, there is a 'special' taxi (motorbike) that can negotiate the traffic and the 'roads'. The driving is a bit wild as they don't give right of way and pedestrians are not an object to avoid.

The Zionist Congress said "NO" to Uganda, but maybe, if we had gone there en masse, we would have changed the face of the country and perhaps the continent itself.

Any questions? Come and find me... The community would also be grateful if you told your friends about them and perhaps go for a visit. They are located in eastern Uganda. The nearest city is Mbale and the village is called Nabugoya. The Rabbi is called Gershon Sozuma.

Sara Davolt